

Др Војислав Шешелъ
Поднесак број 293
4. јуна 2007.

**ЗАХТЕВ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА КОЈИМ ТРАЖИ ДА МУ ПРЕТРЕСНО ВЕЋЕ III
ОДОБРИ УЛАГАЊЕ ИНТЕРЛОКУТОРНЕ ЖАЛБЕ ПРОТИВ НАЛОГА ОД 15. МАЈА 2007.
ГОДИНЕ ДА СЕ ОДЛУЧИВАЊЕ О ЗАХТЕВУ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА ЗБОГ
НЕПОШТОВАЊА СУДА ОДЛОЖИ ДО ЗАВРШЕТКА СУЂЕЊА**

I Увод

Проф. др Војислав Шешелъ за сваки случај, овим Захтевом унапред, тражи и одобрење за прекорачење броја страница у односу на ограничење које је прописано Упутством о дужини поднесака и захтева. Одлуком Претресног већа I о подношењу поднесака од 19. јуна 2006. године проф. др Војиславу Шешелу је наметнуто ограничење да његови поднесци и захтеви не могу имати више од 800 речи, те је практично за сваки поднесак он дужан да претходно тражи одобрење за прекорачење броја страница. Ваљани разлог за прекорачење дужине и овог Захтева налази се у чињеници што проф. др Војислав Шешелъ тражи одобрење за улагање интерлокуторне жалбе и мора детаљније да објасни разлоге којима би показао да се ради о изузетно важном питању, као што је обустављање поступка за непоштовање суда, које у значајној мери утиче на правично и експедитивно вођење поступка и исход поступка, а одлука Жалбеног већа би суштински помогла обезбеђењу законитог поступка.

За сваки случај у складу са правилом 127 Правилника проф. др Војислав Шешелъ од Претресног већа III тражи и продужење рока за подношење Захтева, јер проблем поштанског саобраћаја представља оправдани разлог. Правни саветници проф. др Војислава Шешелъа који се налазе у Београду, по усменим налозима проф. др Војислава Шешелъа сачињавају текст Захтева и поштом шаљу из Београда у Хаг. Када се најбржом поштом пошаље писмо потребно је неколико дана да се пошиљка испоручи, па се тек након прегледа у Притворској јединици у Шевенингену предаје проф. др Војиславу Шешелу да би он Захтев предао Секретаријату.

Дана 15. маја 2007. године Претресно веће III (у даљем тексту: Претресно веће) је донело Налог да се одлучивање о захтеву за покретање поступка због непоштовања суда против Carle del Ponte, Hildegard Uertz – Retzlaff и Daniela Saxona одложи до завршетка суђења проф. др Војиславу Шешелу (у даљем тексту: Налог).

Проф. др Војислав Шешелъ жели да искористи право које му је гарантовано правилом 73(Б) Правилника о поступку и доказима. Жели да изјави интерлокуторну жалбу против Налога и зато подноси овај Захтев којим тражи да му Претресно веће одобри улагање интерлокуторне жалбе против наведеног Налога (у даљем тексту: Захтев).

II Разлози за давање одобрења

У богатој пракси МКСЈ није се десило да једно Претресно веће донесе овакав Налог. Поступци за непоштовање суда покретали су се тако што то самостално ради Тужилаштво или што Претресно веће наложи Тужилаштву да испита случај и поднесе оптужницу за непоштовање суда. Поступци за непоштовање суда покретали су се пре почетка претреса или у току самог претреса, а текли су и паралалено са претресом. То је било сасвим разумљиво ако се има у виду шта се штити правилом 77 Правилника. Веровало се да се штити спровођење правде пред међународним судом, јер је уосталом и он као и сваки суд

снабдевен овлашћењем да изриче мере и кажњава оне преступнике који свесно и намерно ометају и онемогућавају спровођење правде пред тим судом.

Вероватно суд и постоји као орган пред којим се гарантује остваривање правде, јер ако суд не постоји ради остваривање правде, онда без обзира на назив то и није суд. То се учи у школама у оквиру образовања и елементарне социјализације ученика и припремања за самостални живот у друштву у коме постоји унапред познати систем вредности. Мишљење о гаранцијама да се у суду спроводи правда је дубоко укорењено у систем вредности сваког цивилизованог друштва. Зато судови и настоје, и то на сваком кораку, да покажу и докажу да се пред њима спроводи правда, а ако им неко омета спровођење правде онда га ригорозно кажњавају. Суд је снабдевен инструментима да се у спровођењу правде не плаши ни од кога ко учествује у поступку, осим суда јавности који контролише спровођење правде.

Претресно веће је приликом доношења Налога имало у виду:

- Захтев проф. др Војислава Шешеља од 8. марта 2007. године којим је тражио да Претресно веће III покрене поступак за непоштовање међународног суда против против Carle del Ponte, Hildegard Uertz – Retzlaff и Daniela Saxona, и

- Одговор Тужилаштва на Захтев за непоштовање.

Проф. др Војиславу Шешељу није уручен примерак Одговора Тужилаштва и не зна да ли Одговор уопште постоји, нити на шта се Тужилаштво позива приликом оспоравања у Одговору.

У Налогу се чак и не наводи датум када је Тужилаштво доставило Одговор. Стварно није јасно зашто проф. др Војислав Шешељ не сме да зна шта је одговорило Тужилаштво? Шта се то скрива од одбране, односно проф. др Војислава Шешеља који се као оптужени сам брани? Ово посебно добија на тежини ако се има у виду да нови претпретресни судија у овом предмету од 13. марта 2007. године, судећи по неколико статусних конференција, инсистира на „дијалогу“ страна у поступку. Изненађује да и ово Претресно веће наставља са радом као и претходна претресна веће, о чијем раду је довољно рећи да је предмет против проф. др Војислава Шешеља једини који други пут почиње из почетка.

Проф. др Војислав Шешељ је поднео захтев за покретање поступка по правилу 77 Правилника с намером да се у даљем току тај поступак одвија на начин прописан правилом 77 Правилника. Претресно веће се при доношењу Налога позвало на „универзално“ правило 54 Правилника, односно да Претресно веће може донети налог. Налозима се по правилу управља судским поступком. Међутим, када је у питању захтев по правилу 77 Правилника онда мора да се одлучи на начин прописан правилом 77, које је *lex specialis* одредба. Правило 77 Правилника дерогира примену осталих одредби Правилника, што значи да је оно једини и искључиви правни основ. Да би се још боље схватило. По захтеву за покретање поступка за непоштовање суда Претресно веће би могло да доноси налоге по правилу 54 Правилника, али би то могли бити само налози о распореду суђења, неки који се односе на извођење доказа поводом непоштовања суда и слично, односно они којима се управља поступком с тим што не могу бити они налози којима се поступак обуставља или одлаже.

Правило 77 Правилника не дозвољава правне бравуре које би имале за циљ одлагање или избегавање одлучивања у меритуму поводом покренутог поступка за непоштовање суда. Циљ правила 77(Е), да се у поступку за непоштовање суда примењују одредбе Правилника од четвртог до осмог дела, никако не може да се тумачи као право Претресног већа да одложи поступак и одлучивање по захтеву за непоштовање суда, а поготово не одлагање до дана када више не постоји интерес спровођења правде. Налогом

Претресног већа од 15. маја 2007. године десило се управо то да је Претресно веће одложило одлучивање о захтеву за покретање поступка за непоштовање суда све док се против проф. др Војислава Шешеља не оконча суђење. Значи када се оконча суђење онда се у пуној мери појављује интерес за спровођење правде, па тек онда може да се започне поступак за непоштовање суда?

То значи да Претресно веће сматра да основана сумња да су представници Тужилаштва извршили дело непоштовања суда мора да постоји током целог тока суђења и да постојање те основане сумње неће да доведе у питање фер и правично суђење у поступку против проф. др Војислава Шешеља. Једно од гарантованих и заштићених права проф. др Војислава Шешеља је право на правично суђење. Како је могуће да после овог Налога Претресног већа неко може да изјави да су испуњени услови за правично суђење?

Тужилаштво је на статусној конференцији одржаној 2. маја 2007. године саопштило да ће у новембру 2007. године бити спремно за почетак суђења у предмету против проф. др Војислава Шешеља. Дакле, пет месеци је према најавома Тужилаштва остало до почетка суђења, што је сасвим довољно да Претресно веће у меритуму одлучи о захтеву проф. др Војислава Шешеља којим је покренуо поступак за непоштовање суда против представника Тужилаштва. Ако Претресно веће одмах узме у разматрање захтев за покретање поступка за непоштовање суда оно итвомремено може да решава и сва друга прелиминарна питања и да не доведе у питање почетак претреса. Довољно је само подсетити на богату праксу МКСЈ да су претресна веће током претреса паралелно водила поступак за непоштовање суда против сведока, новинара и других за које је постојала сумња да су ометали спровођење правде пред судом.

Богата пракса МКСЈ доказује да је увек поводом захтева за покретање поступка за непоштовање суда била дата предност начелу хитности, јер се оно налази у основи правила 77 Правилника. Без примене начела хитности поводом захтева за непоштовање суда правило 77 Правилника губи сваки смисао, чак шта више прераста у своју сушту супротност. Одбијајући да одмах спроведе поступак по захтеву за непоштовање суда Претресно веће до даљњег остваља отвореним питање евентуалне одговорности представника Тужилаштва за које постоји основана сумња да су ометали или онемогућавали спровођење правде пред међународним судом. Зар оптужбу током претреса да заступају лица која су основано сумњива још из претпретресне фазе да су извршила дело непоштовања суда? Одлагањем одлучивања о захтеву проф. др Војислава Шешеља за покретање поступка за непоштовање суда само се још више подгрејава сумња, али и доказује да је проф. др Војислав Шешељ био у праву када је покренуо поступак.

Дело непоштовања суда има поред свог персоналног аспекта (лица као извршиоци) и свој објективни елемент постојање дела којим се омета спровођење правде. Налогом Претресно веће штити од одговорности осумњичене представнике Тужилаштва, али и не дозвољава да се судски констатује да је извршено дело непоштовања суда. Без намере да се улази у елементе бића једног оваквог дела непоштовања суда, мора да се посматра аспект одговорности.

Чињеница је да је након подношења захтева за покретање поступка за непоштовање суда Тужилаштво променило своју екипу која ће заступати оптужбу у предмету против проф. др Војислава Шешеља. Вероватно је Претресно веће у томе пронашло неку врсту компензације. Тужилаштво ће у предмету заступати друга екипа, а одложиће се одлучивање по захтеву за покретање поступка за непоштовање суда док се не оконча поступак против проф. др Војислава Шешеља. Рачуна се по старој српској пословици „И вук сит и овце на броју“.

Та логика Претресног већа би могла да опстане само под условом да је проф. др Војислав Шешељ тражио изузеће заступника Тужилаштва и да је као разлог навео њихову мржњу и пакост на који су спремни да је учине проф. др Војиславу Шешељу, односно да се позвао на неки разлог субјективне нерпистрасности код заступника Тужилаштва, па пошто су се они у међувремену повукли из предмета, онда је бесмислено решавати о њиховом изузећу. Проблем Претресног већа је тај што проф. др Војислав Шешељ није тражио изузеће представника Тужилаштва, већ њихову кривичну одговорност за непоштовањ суда чиме су свесно и намерно ометали спровођење правде. Кривична одговорност не може бити предмет прећутне нагодбе.

Проф. др Војиславу Шешељу није нити потребна, нити му је од значаја персонална промена заступника Тужилаштва, јер и поступак који се води против њега у МКСЈ није парница, или спор који он има поводом неког личног интереса са лицима из Тужилаштва, већ поступак у коме треба да се одлучује о кривичној одговорности. Са персоналном променом заступника Тужилаштва проф. др Војислав Шешељ се не задовољава, јер је пет година у притвору и за то време је прошао кроз својеврсну тортуру којој су нарочито допринела лица против којих је тражио да се покрене поступак за непоштовање суда. Осим тога, око 99% документације Тужилаштва је са потписом наведених лица против којих је тражио да се покрене поступак. То што та лица више не заступају Тужилаштво у предмету против проф. др Војислава Шешеља не значи да се из судских списа повлаче материјали Тужилаштва које су они потписали. Напротив, ти материјали и даље опстају и на основу њих раде нови наводно „чисти“ заступници Тужилаштва, који наводно немају додирних тачака са делима својих претходника - непоштовање суда. Наравно, главни тужилац и даље остаје, као и њен потпис на оптужници којом је не само инициран кривични поступак пред МКСЈ против проф. др Војислава Шешеља, већ је он и пет година у притвору.

ОвOME свакако треба додати да је у пракси МКСЈ увек поступак за непоштовање суда био окончан пре главног поступка, ако би се прихватило да је поступак за непоштовање суда споредан поступак, а поступак за ратне злочине главни поступак. Наравно, сасвим логично се поставља питање, а зашто је то тако? Зашто се питање одговорности за непоштовање суда решава хитно и никада не одлаже? Одговор је сасвим једноставан. То налажу интереси спровођења правде, а нарочито дужност пре свега Претресног већа да обезбеди услове за поштовање права оптуженог на правично суђење. Суд је дужан да обезбеди правично суђење, али и оптуженом се гарантује право на правично суђење. У тој колерацији дужности суда и права оптуженог мериторно решавање по захтеву за непоштовање суда добија и стварни приоритет, као својеврсно претходно питање. Ова питања се по правилу решављају у предпретресној фази да би сви (оптужени, тужилац и судије) растерећени од свих сумњи ушли у фазу претреса. У фази претреса ово питање је могло да се отвара и решава само ако је случај непоштовања суда настао или се за разлоге за непоштовање суда сазнало у току претреса. То показује судска пракса МКСЈ када су у питању поступци за непоштовање суда.

У Налогу се као разлог за одлагање одлучивања по захтеву проф. др Војислава Шешеља за покрећење поступка за непоштовање суда наводи да би отварање поступка за непоштовање суда представљало ометање почетка суђења. Овај разлог не само да не постоји, него и не може да постоји. Проф. др Војислав Шешељ пет година чека у притвору на почетак суђења и до сада није добио одговор на питање зашто се не поштује његово право на експедитивно суђење? Пошто је поступак други пут почео од почетка и проф. др Војислав Шешељ напoкон дошао до доказа да Тужилаштво на недозвољени начин

обезбеђује доказе, што представља радње непоштовања суда, онда ометање почетка суђења, ако се посматра у временском аспекту, не треба посматрати од 8. марта 2007. године, већ од 24. фебруара 2003. године. По тој логици која је примењена у Налогу Претресног већа произилази да је све што је Тужилаштво учинило од 24. фебруара 2003. године ометало почетак суђења.

Зашто би проф. др Војислав Шешељ који од 24. фебруара 2003. године чека на одговор на питање зашто му не почиње суђење сада, у марту 2007у. године предузимао нешто што би се могло тумачити као његово ометање почетка суђења? У Налогу Претресно веће није констатовало да је захтев проф. др Војислава Шешеља обесни захтев или неки захтев којим се опструише поступак. Напротив, Претресно веће је захтев прихватило али одлучивање одложило до завршетка суђења. Дакле, постоји основана сумња да је извршено непоштовање суда и то не дозвољава било какво одлагање одлучивања.

Претресно веће је било дужно да по захтеву проф. др Војислава Шешеља за непоштовање суда одлучи да покрене поступак за непоштовање суда (налогом *in loco* као оптужницом или да одреди *amicus curie* да предузме кривично гоњење у смислу правила 77(Д)(ii)) или да одбије захтев. Ово произилази из самог правила 77(Ц): кад веће има разлога за сумњу да би нека особа могла бити крива за непоштовање суда – упућује да се истражи, и из правила 77(Д): ако веће сматра да постоји довољан основ за поступак због непоштовања суда против неког лица – упућује или предузима кривично гоњење.

Пошто се у Налогу ни једном речју не доводи у питање основаност сумње да су представници Тужилаштва извршили дело непоштовања суда нити се доводе у питање докази које је проф. др Војислав Шешељ приложио уз захтев за покретање поступка за непоштовање суда, онда је Претресно веће могло да одлучи само на основу и у смислу правила 77, а никако у смислу правила 54.

Питања која отвара Претресно веће у Налогу попут: да ли докази које је Тужилаштво обезбедило могу бити дозвољени са гледишта начина обезбеђења, су потпуно ирелевантна за примену правила 77. На овај начин Претресно веће не зна за категорију потенцијалног сведока и на потребу очувања његове слободне воље и одлуке приликом сведочења.

У Налогу Претресно веће наводи да ако Тужилаштво не позове потенцијалне сведоке, који су доставили своје судски оверене изјаве приложене уз захтев за покретање поступка за непоштовање суда, то може да уради Претресно веће. Није јасно када би их позвало Претресно веће, да ли током претреса, или након окончања поступка против проф. др Војислава Шешеља а у оквиру поступка за непоштовање суда који би се водио у складу са Налогом?

Тврдња да би покретање поступка за непоштовање суда сада утицало на право проф. др Војислава Шешеља на експедитивно, фер и правично суђење, изазива чуђење. Проф. др Војислав Шешељ је и поднео захтев за покретање поступка за непоштовање суда против представника Тужилаштва зато што постоји основана сумња да су ометали спровођење правде пред међународним судом, а то управо значи да проф. др Војислав Шешељ на овај начин инсистира на свом праву на експедитивно, фер и правично суђење.

Проф. др Војислав Шешељ има намеру да пред Жалбеним већем оспорава Налог Претресног већа јер је Претресно веће погрешно применило право одлажући доношење одлуке по захтеву за покретање поступка за непоштовање суда док се не оконча поступак против проф. др Војислава Шешеља, али и због погрешно утврђеног чињеничног стања. Поступак инициран по правилу 77 не трпи одлагање, а нарочито не трпи одлагање одлуке да ли ће се поступак покренути од стране Претресног већа након окончања поступка

против проф. др Војислава Шешеља.

Ако су потенцијални сведоци према којима су представници Тужилаштва претили, застрашивали их, подмићивали и на други начин на њих недозвољено утицали јасно саопштили представницима Тужилаштва да не желе бити њихови сведоци и ако су од њих узете изјаве или је обављен интервју у коме не износе оптужујуће податке против проф. др Војислава Шешеља, онда је Тужилаштво било дужно да све то достави проф. др Војиславу Шешељу као ослобађајући материјал. Тужилаштво то није учинило.

Правило 77 се односи на сва лица која ометају спровођење правде пред међународним судом. Оно не штити никога нити успоставља имунитет за представнике Тужилаштва, јер једино тако ово правило може имати неког смисла. Налогом Претресно веће доказује да представници Тужилаштва могу да раде шта хоће и да их ништа не обавезује, а стране у поступку су равноправне.

Ваља имати у виду и да су најобичније инсинуације Тужилаштва да проф. др Војислав Шешељ чини непоштовање суда, за пет година притвора, за последицу имале ускраћивање права проф. др Војислава Шешеља у притвору и то без вођења неког дисциплинског поступка, а проф. др Војиславу Шешељу се наводно признаје право да се сам брани. После свега што је проф. др Војислав Шешељ преживео за пет година притвора у борби за поштовање гарантованих и заштићених права и након што је обезбедио доказе за непоштовање суда који доказују чиме се све Тужилаштво служи приликом обезбеђења сведока Тужилаштва, као заштитиник лика и тог дела Тужилаштва јавља се Претресно веће које блокира поступак утврђивања одговорности представника Тужилаштва за непоштовање суда. На тај начин и Претресно веће шаље јасну поруку свим потенцијалним сведоцима, која се не разликује од оне коју примају сведоци Тужилаштва у предмету против Харадинаја.

За незаконитост Налога Претресног већа довољно је рећи да такав налог није до сада забележен у пракси МКСЈ. Овај Налог за разумног посматрача значи да је сасвим извесно да су представници Тужилаштва извршили дело непоштовања суда, али се блокира поступак утврђивања њихове кривичне одговорности и одлаже за период када би тај поступак био потпуно ирелевантан за питање кривичне одговорности проф. др Војислава Шешеља који је уједно и покретач поступка за непоштовање суда. То значи да се правило 77 никако не примењује на представнике Тужилаштва, јер се у поступку пред МКСЈ и рачуна на незаконито обезбеђене доказе Тужилаштва као правило и стил рада. Зато је потребно да Желбено веће својом одлуком по интерлокуторној жалби проф. др Војислава Шешеља реши и питање недозвољеног и кажњивог деловања Тужилаштва у поступку остваривања правде, као и да ли се кршењем обавеза Тужилаштва и права оптуженог може остваривати правда пред једним судом који претендује да буде међународни.

III Тражено правно средство

Проф. др Војислав Шешељ у складу са правилом 73 Правилника тражи од Претресног већа да му одобри да уложи интерлокуторну жалбу Жалбеном већу против Налога Претресног већа од 15. маја 2007. године да се одлучивање о захтеву за покретање поступка због непоштовања суда против Carle del Ponte, Hildegard Uertz – Retzlaff и Daniela Saxopa одложи до завршетка суђења проф. др Војиславу Шешељу, јер је потребна одлука Жалбеног већа пошто се тражи решење питања од кога зависи да ли је могуће фер и правично суђење у овом предмету.

„Број речи 3.359“
Проф. др Војислав Шешељ

(Урадио члан Стручног тима Зоран Красић)